

[ODGANIANIE *sb n*

o prawdopodobnie jasne (tak w od-); pierwsze a pochylone, drugie jasne.

sg *D* odganianiu. \diamond *L* odgãnianiu.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. odegnąć.

Siłą lub groźbą zmuszanie do opuszczenia jakiegoś miejsca:

Wyrażenie: »odganianie czarta«: (*marg*) O odganianiu czárthá przede krzthem. (-) Ze potrzebą przede krzthem czynić modlitwy ku odegnaniu czártá złego/ vczy Auguštyn *WizFaleczDucha* C2v.

a. *Odpędzanie zbrojne z jakiegoś terytorium; odpieranie:*

Zwrot: »odganianie nieprzyjaciela [od czego]«: Mieszczanie theż łámi/ y wízeláką łtrzelbą/ ábo bronią/ ktora lię zeydźie ku odganianiu nieprzyiaćielá od murow/ y męřtwem/ y wiernością/ gotowi byli miáľtá bronić *BarłBaz* 182 (*Linde s.v. odegnąć*).

Cf **ODGANIAĆ**